

скитѣ мѣнастири, тия върхове се наричали „пустиня Парфорская, мѣсто иже естъ посрѣдъ Гръкъ и Българъ“. Въ мѣнастиритѣ, които се намирали въ пустинята е живѣялъ Григория Синаита, ученикътъ, на когото е билъ Θεодосий Търновскій, началникъ надъ Сливенскитѣ мѣнастири. Думата Парорія (пара=до, оросъ=граница) означава погранично мѣсто и доказва, че по тѣзи мѣста трѣба да е минавала едно време границата между Българското и Византийското царство. Съ друго име това мѣсто се е наричало Мезомилеонъ. Споредъ разказа на Теофана, Българскій князь Крумъ поискалъ веднѣжъ отъ Византийцитѣ възобновлението на пограничнитѣ договори, направени отъ прѣдшественикътъ му Кормесий, гдѣто се споменува като погранично мѣсто Милеонъ въ Тракия. Това тракийско мѣсто не е обаче нищо друго освѣнъ по-напредъ споменатото название на Мѣнастирскій връхъ Мезомилеонъ. Близо до тѣзи върхове, открихме дѣйствително единъ пограниченъ окопъ, извѣстенъ подъ название „Еркесия“ (т. е. прѣсѣчена земя); той се простира отъ едната страна чакъ до Черно море, а отъ другата—къмъ Бѣло море. Подобни свѣденія за този окопъ обнародвахме въ досегашнитѣ ни изслѣдвания на мила България.

Като гледаме отъ височинитѣ на Синитѣ камъни въ направлението къмъ с. Жеравна и Котелъ, напомнюваме си юнашкитѣ времена на Българитѣ, когато столицата е била въ Преславъ. Въ Котленскійтъ проходъ до върхътъ Моминъ градъ, споредъ изслѣдванията ни, е станяло страшното сражение на Българитѣ съ Гърцитѣ въ 811 г., когато императорътъ Никифоръ слѣдъ като се върщаль отъ Преславъ, билъ заобиколенъ въ проходътъ отъ Крумовата войска. Въ „гръцкій долъ“ до Моминъ градъ е била нечадѣйно заскочена Гръцката вой-